

Bolojan s-a asigurat că va pierde bătălia cu pensiile speciale. Minunile proiectului-fantomă

Magistrații cu cereri de pensionare, la un pas să îl dea în judecată pe Nicușor Dan. Ce i-a speriat

Pag. 4-5

Jurnalul
cotidian național
de investigație și atitudine

Joi • 31 iulie 2025

Serie nouă • nr. 1.958 (9.270) • 8 lei

www.jurnalul.ro

Ministerul Mediului cumpără bilete de avion pentru Bahamas, Thailanda, Sharm El-Sheikh

Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor din Guvernul austerității se pregătește să contracteze bilete de avion, pe rute interne și externe, pentru care intenționează să plătească 70.000 de euro pe lună, în următorii trei ani. Acordul-cadru scos recent la licitație are o valoare asemănătoare cu unul similar deja atribuit de Camera Deputaților pentru același tip de servicii. Printre destinațiile către care urmează să zboare angajații ministerului se numără și unele exotice. **Pag. 7**

Cancerul pulmonar, în creștere alarmantă

Reprezentanții Casei Naționale de Asigurări de Sănătate atrag atenția că, deși în ultimul an au fost introduse servicii medicale noi pentru a scurta traseul pacientului de la suspiciune la tratament, atât pentru persoanele asigurate, cât și pentru neasigurați, aceste servicii sunt încă insuficient cunoscute chiar de către mulți medici. **Pag. 12-13**

Ziua scumpirilor și a haosului fiscal

■ Acolo unde statul nu a fost capabil să investească în aparatură și în modernizări, le ia și șansa la viață nou-născuților care ar putea fi salvați prin donațiile ONG-urilor
■ Și Camera Consultanților Fiscali trage un semnal de alarmă, arătând că sunt mari probleme de aplicare a Legii austerității **Pag. 2-3**

Israelienii, împotriva războiului din Gaza

După un reportaj despre foamea din Gaza și cum este percepută aceasta la nivel global, prezentatoarea principalului canal de televiziune israelian s-a uitat direct în cameră și a spus: „Poate că a venit timpul să recunoaștem că nu este vorba despre un eșec de imagine, ci despre unul moral”. **Pag. 8**

„Generațiile Z și Y vor înlocui taberele politice. Vor anihila clientelismul și nepotismul!”

Interviu cu istoricul Adrian Majuru

Pag. 18-21

Incendiul din Los Angeles, cea mai costisitoare calamitate

Dezastrele naturale din întreaga lume au costat asigurătorii 80 de miliarde de dolari în prima jumătate a anului, în creștere de la 64 de miliarde de dolari în prima jumătate a anului 2024, conform raportului Munich Re. Pierderile economice totale (care includ daunele asigurate) au fost de 131 de miliarde de dolari. **Pag. 6**

Guvernul înhață TVA și din incubatoarele donate maternităților

România scenariilor de avarie

Generația tranziției a înghițit șomajul, falimentul industriei, privatizările haotice și promisiunile deșarte. Azi, copiii lor sunt la rând. **Un editorial de Ionuț Bălan Pag. 11**

■ Starea nației ■ Speranța nu moare ■ Dialog trepidant cu istoric

„Generațiile Z și Y vor înlocui taberele politice de azi. Vor sparge și anihila clientelismul

A doua parte a interviului cu distinsul istoric Adrian Majuru prinde în clești duri alunecarea României și a românilor pe toboganul demagogiei, al deprofesionalizării, neseri-ozității, prostiei. Musai să ne dezmeticim din această cădere, altfel alții ne vor subordona. Dacă nu o fac deja.

FLORIAN SAIU

Jurnalul: Încotro se îndreaptă România educată, stimate domnule Adrian Majuru?

Adrian Majuru: Nu trăim vremuri prea bune. Aceasta este situația, dar care poate fi remediul ei?

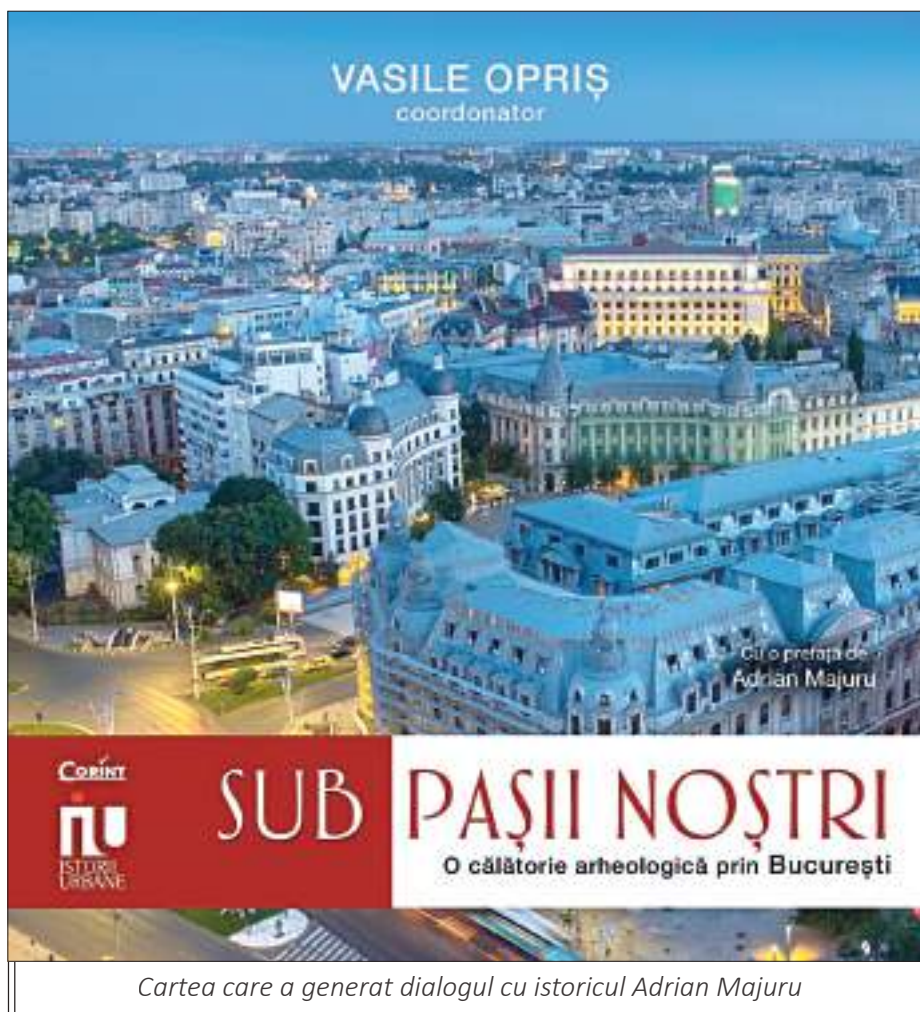
Care?

Operațiunea de reconstruire trebuie începută cu o unealtă nouă, demobilizantă pentru adversari și optimizantă pentru partizani. Și această operațiune de reconstruire a mai fost prezentă în istoria noastră modernă, iar saltul a fost reușit. S-a petrecut între anii 1860 și 1914 și a cuprins două generații active. Astfel, într-o țară care se baza pe vraci și doftoroaie apar deschizători de drumuri în medicina românească precum Victor Babeș, Ion Cantacuzino, Mina și Nicolae Minovici, Fr. Rainer, George Severeanu etc. Într-o țară având ca principal mijloc de transport carul cu boi apar constructorii și proiectanții de avioane precum Traian Vuia și Aurel Vlaicu. Mai apoi Henri Coandă. O țară care importa mașinile industriale cu tot cu mecanici, așa cum a făcut familia Assan când și-a adus vestita moară la 1860, apar ingineri de geniu precum Andrei Saligny. Într-o cultură a imobilismului apar mari exploratori precum Emil Racoviță și Grigore Antipa, marinari și aviatori de geniu precum amiralii Vasile Urseanu și Nicolae Păiș sau pilotul Băzu Cantacuzino.

Revanșa spiritului arhaic tribal

Oameni mari, povești de succes.

Imobilismul și rezistența la schimbare și inovare ucid profesionalismul. Acesta își păstrează șansa de salvare dacă restrânsa demografie de profesioniști se află plasată

Cartea care a generat dialogul cu istoricul Adrian Majuru

Cine nu crește, de fapt, descrește. Cine nu înaintează, de fapt, regresează. Și cine nu învinge, de fapt, este învins.

Adrian Majuru, istoric

în zone decidente ale puterii economice și politice. Perioadei comuniste, de eliminare și epurare a valorilor profesionale înlocuite de „originile sănătoase” ideologic ale posesorilor de putere și decizie, i-au urmat 30 de ani de degradare a factorului uman, cu viteze accelerate între anii 1990-1996. De atunci se constată o victorie a ruralului, o revanșă a spiritului arhaic tribal asupra civilizației bazate pe profesionalism, educație și cultură. Astfel nu trebuie să ne mire asocierea clanurilor țigănești cu autoritatea prezidențială și structurile mafioate asociate politicului. România anilor 1990-1996 a coborât la nivelul ocupației sovietice dintre anii 1945-1957, din perspectiva nivelului foarte scăzut al coeziunii sociale. Putem spune cel mai deteriorat nivel din istoria noastră modernă. Între anii

1996-2000 a crescut constant rata șomajului, au fost distruse marile obiective economice prin faimoasele privatizări pe nimic, vânzări pe un dolar, a unor uriașe obiective industriale, pe baza unor contracte încheiate în grabă și în condiții cel puțin dubioase. Au urmat mari falimente bancare precum Bancorex, Banca Agricolă, Dacia Felix, Credit Bank, Banca Internațională a Religiiilor sau Banca Turco-Română. Deteriorarea bazei industriale a determinat deprofesionalizarea vizibilă a populației și astfel ridiculizarea școlii, prăbușirea rezultatelor de absolvire la bacalaureat. A crescut vizibil procentul tinerilor care susțin că nu au nevoie de școală sau de perfecționare pentru a se dezvolta.

Redresare prin reprofesionalizare

Fenomen teribil care a luat și ia amploare de la an la an.

Deprofesionalizarea este susținută chiar și de generații mai vârstnice, care au trăit moderat și fără implicare și care devin agresive atunci când acest confort al lenei și al degradării le este amenințat. Ceea

47 România anilor 1990-1996 a coborât la nivelul ocupației sovietice dintre anii 1945-1957, din perspectiva nivelului foarte scăzut al coeziunii sociale.

Adrian Majuru, istoric

ce este mai grav, autoritatea publică în loc să susțină profesionalizarea, pe care pretinde că o reprezintă în ochii alegătorilor, de fapt susține rapoartele leneșilor și decăzuților în dauna celor care își oferă efortul de a inova, de a schimba. La capătul opus se află o realitate pragmatică: faptul că secolul XXI va fi marcat de cel ce știe mai bine cum să profite din plin de știință, să anticipeze și să-și folosească un minimum de resurse pentru a obține rezultate maxime. Reconstruirea este posibilă prin gândire intensă, continuă și evident logică: toate dificultățile au soluții, toate problemele au rezolvare și toate primejdiile au salvare. Cea mai proastă soluție, dar și condamnată din start este repetarea. Cum spunea și I.D. Sîrbu, dacă nu ești atent cu desfășurările prezentului, să le schimbi hotărât la vreme, cuvântul „devenire” seamănă periculos de mult cu „revenire”. Adică să începi reconstruirea cu aceleași metode care în trecut n-au fost suficiente și care în prezent sunt uzate. Operațiunea de reconstruire trebuie să fie o creație de tip nou superior cu funcție de surpriză invincibilă.

ricul Adrian Majuru

e, asanând imoralitatea ul și nepotismul!”

Se impune așadar să găsim o soluție de redresare prin reprofesionalizare. La plante și la animale viața continuă prin repetarea valabilului, dar la om și la popoare viața nu poate continua decât prin continuă creație. Cine nu crește, de fapt, descrește. Cine nu înaintază, de fapt, regresează. Și cine nu învinge, de fapt, este învins.

Să recuperăm „inteligenta mâinilor”!

Sună înfricoșător de real.

Dar așa este. Mulțumită memoriei, imaginației și rațiunii, inteligența poate găsi toate soluțiile și poate rezolva toate problemele. Ca atare să cultivăm caracterul în plus de intelect și să dezvoltăm spiritul de echipă în plus de puterea personalității. Fără echivoc viitorul va fi al creierului și al minții, dacă dorim să supraviețuim. Avem nevoie ca mintea să fie liberă, critică și independentă. Reconfigurarea hărții viitorului se poate realiza prin profesionalizare. Investiția constantă în factorul uman. Mai întâi trebuie recuperată „inteligenta mâinilor”, priceperile, aptitudinile sau cum mai sunt azi numite: „skills”. Apoi educația și formarea profesională.

Sub mantaua Gogol-ilor politici

Anevoioasă și indispensabilă potecă avem de urmat. Stimate domnule Adrian Majuru, cum vi se pare că arată profilul cultural al românului (de

4 Nu trebuie să ne mire asocierea clanurilor țigănești cu autoritatea prezidențială și structurile mafioate asociate politicului.

Adrian Majuru, istoric

oriunde) cu vârste cuprinse între 10 și 30 de ani? Vom avea un viitor (mai) bun odată încăput prezentul pe mâinile lor?

Profilul oricărei demografii este determinat de factorii de presiune socială, economică și, desigur, educațională. În interiorul fiecărei demografii a vârstelor, fiecare dintre noi creștem, ne dezvoltăm profesional, evoluăm. În opinia mea poporul este împins treptat spre o scară inferoară de manifestare, aceea de populație votantă subordonată feudal stăpânului din teritoriu. Deja satul românesc nu mai respiră de sub mantaua Gogol-ilor politici. Lipsa de reacție a maselor, dezinformarea și manipularea acestora de sfărâșii de talk-show, stipendiați de tabere aparent adverse, dar care, în realitate și deplin adevăr, plătesc consistent întreținerea unui spectacol burlesc, inutil, pentru spălare de creier. Subiecte derizorii, de can-can, fără miză, cu vedete mondene bizare și stupide în vreme ce tensiunile devin tot mai puternice în preajma țării noastre. Nimic despre atât de necesarele strategii de integrare socială și profesională a generațiilor care intră acum în viață; ce facem aici? Chiar ne interesează coabitarea politică dintre facțiunile mafioate, dintre tata-socru și un ginere obedient? Nu, desigur! Sau ce dietă a mai ținut vreo demimondenă de mahala, bulibăseala tronurilor ori amenințările de mucava ale unui președinte păpușar?! Aici și acum interesează situația de fapt a României în raport cu vecinătățile aflate în mișcare și cu tensiune acumulativă, dar și în raport cu ea însăși. Deoarece avem o țară demobilizată și vulnerabilă în fața unor primejdii iminente: sărăcia, ignoranța, indolența, mizeria socială, posibile agresii externe care vizează preluarea resurselor și modificarea granițelor. Implozia socială cu fragmentare teritorială este o

Adrian Majuru

primă etapă. Și Africa este foarte colorată politic pe harta globului, însă nimeni nu mai știe ce facțiuni tribale a mai preluat puterea și, în consecință, pe nimeni nu mai interesează cine și ce conduce. Dacă șeful de trib este eficient în stoarcerea resurselor și a maselor de sclavi, atunci lucrurile pot merge mai departe și așa. Adică să mori existând pe hartă!

Dileme dinspre prezent spre viitor

Cumplit.

Așadar, punctul de plecare al tinerilor de azi, adolescenți sau studenți, nu este deloc pozitiv, iar recuperarea statului va trebui făcută prin sprijin necondiționat față de competențele profesionale și integrității civice și morale. Copiii sau nepoții unora dintre noi vor avea între 20 și 30 de ani. Alții vor trece de acest prag. În primul rând se vor trezi într-o lume mai restrânsă demografic, privind populația activă mai

ales. La senectute, peste alți 20 sau 30 de ani, vor descoperi astfel că țara lor va avea probabil 16,9 milioane de locuitori (potrivit datelor UNDP) sau 15,5 milioane de locuitori (pornind de la datele INS). Apoi, senectutea va ridica o reală problemă legată de întreținere și costuri, iar copiii noștri de azi, bătrânii din viitor, vor reprezenta 5,1 milioane față de numai 3,2 milioane în prezent. Pe parcursul vieții lor, populația lumii va trece de la 7 miliarde în prezent și se va îndrepta către 9 sau 10 miliarde în 2050. Problema cu care se vor confrunta copiii noștri, în viața lor de adulți, nu va fi hrana, ci profesionalizarea continuă, deoarece noile competiții la nivel mondial și continental, dacă vreți, se vor concentra pe distribuția performanței profesionale și a bogăției minerale. Pe tehnologie și posibilitățile de adaptare.

Continuare în pagina 20 ➤

► Urmare din pagina 19

Tehnologii de viață lungă

Proces inițiat deja.

Ceea ce este foarte interesant, pentru prima dată „majoritatea oamenilor în vârstă de 50 de ani își vor avea părinții în viață către 2050”. Dar cum va evolua generația copiilor noștri către 2050? Potrivit lui Virginie Raisson (Atlas 2038. Viitorurile lumii, Editura Seneca Lucius Annaeus, 2018, p. 53) „fiecare generație are propria sa identitate și propriile referințe. Dacă munca se află în centrul sistemului de valori al generației baby-boom de exemplu, generația X (1965-1989) adaugă o nouă înclinație pentru tehnologiile informației. Așa-numita generație Y sau digitală de copii născuți între 1980 și 1999 este aceea a tinerilor conectați cu vârful degetelor la informație, dar și la prieteni. În fine, pionierii unei noi civilizații, copiii din generația Z, născuți după 2000, sunt cei care mănuiesc ecranele mobile și tactile chiar înainte să învețe să vorbească. Fără să-și dea seama, acești copii anunță un viitor în care, când vor crește, vor răsturna societățile”. Desigur, prima confruntare va fi legată de îmbătrânirea unor demografii consistente, unde este inclusă și generația mea, numită X, iar această îmbătrânire, există temerea, „va destabiliza în curând numeroase societăți din lume”. Dar acest proces nu are legătură numai cu trecerea obișnuită a anilor ci va fi determinată și de o realitate pe care copiii de azi o vor cunoaște în timpul vârstelor active. Astfel, Virginie Raisson consideră că „cei sub 30 de ani acum ar putea să trăiască chiar mai mult de un secol, datorită convergenței între nanotehnologii, biotehnologii, informatică și neuroștiințe”.

Accelerări

Asta dacă vor reuși să apere păcile lumii.

Copiii noștri de azi, pe măsură ce vor deveni adulți, se vor deosebi de noi în primul rând pentru că nu vor avea memoria războiului rece, regresul vieții cotidiene în interiorul unei tiranii sau amintirea victoriei „lumii libere” și drept urmare vor avea alte sensibilități ideologice și de vot politic, dar și de raportare în relația cu statul. Lumea în care ei se pregătesc să intre va fi (și este deja) dominată de inamici invizibili, de neimaginat pentru noi

acum 40 sau 50 de ani, fiind vorba de specificul unui cotidian „terorist, infiltrat, fanatic și mondial”, inamici care pot „justifica din punctul lor de vedere renunțarea la anumite drepturi din naștere, cum este cel la viață privată. Cu alte cuvinte, generațiile Y și Z din țările dezvoltate răspund exigențelor de libertate ale părinților lor cu nevoia de securitate”. Reacția adulților de mâine, către 2030-2040, va avea un specific: vor fi mai „puțin prezenți la manifestații și greve” preferând în schimb „să ocupe piețele pentru a-și arăta dorința pentru altceva” așa cum ar trebui să ne amintim de fenomenul Occupy Wall Street din New York. Vor fi - mai apreciază Virginie Raisson - mai puțin încrezători în sistemele tradiționale și vor prefera „petițiile și nu delegarea dorinței de schimbare prin intermediul votului”. Când aceste generații vor ridica masă critică (și încep deja să o aibe în zone urbane din România), partidele conservatoare cu platforme politice clientelare este posibil să sucombe în fața platformelor politice adaptate schimbărilor de mare viteză în zona socială și profesională, și care-i reprezintă pe adulții de mâine. Deoarece se vor confrunța și cu o mare problemă socială și profesională asupra căreia statul trebuie să pregătească pârghiile necesare să o ajusteze, deoarece adulții de mâine „vor asista la dispariția meseriei exersate de părinții lor, în timp ce, în 60% din cazuri, a lor nici nu există încă.”

Impact nimitor

Oare decidenții noștri au habar de aceste predicții?

Statele dezvoltate precum și statele emergente au această preocupare deja și au dezvoltat de foarte multă vreme un element comun pentru un viitor care să nu-i surprindă nepregătiți. De ce este necesară investiția în tehnologie, cunoaștere, inovație, educație și înaltă tehnologie încă de pe acum? Pentru că tinerele generații Y și Z, „odată cu utilizarea masivă a tehnologiilor mobile și digitale, capacitățile lor cerebrale par să sporească” și anume „se pare că ar avea capacitatea de a trata mai ușor informațiile în paralel și nu secvențial. Astfel ar fi mai apti pentru activitățile complexe cu sarcini multiple”. Schimbările vor fi în viteze accelerate iar sincronicitatea va însemna mai ales varietate. Impactul va fi nimitor pentru societățile nepregătite pentru acest salt și vor deveni astfel opțiuni de exploatare secundară pentru câști-

Deprofesionalizarea este susținută chiar și de generații mai vârstnice, care au trăit moderat și fără implicare și care devin agresive atunci când acest confort al lenei și al degradării le este amenințat.

Adrian Majuru, istoric

gători, fie pentru resurse, fie pentru forța de muncă ieftină. Cum de altfel se plasează în acest moment țara noastră.

Tinichigii, nu filosofi!

Ce-i lipsește, stimate domn, României? Ce-i prisosește?

Ce ne lipsește? Aș întreba: unde ne sunt profesioniștii? Oamenii care au în spate carieră și performanțe? În medicină, matematici, economie, inginerie, și orice altceva? Aceștia mă pot determina să merg la vot. Deoarece am încredere în ceea ce au realizat până să-și dorească funcția politică. Asta contează. Ce este în spatele sutelor de figuranți politici? Neant! Fanariotism și șmechereală. Ce poate însemna

deprofesionalizarea o explică foarte bine Mircea Platon când se referă la profesori: „nu e legitim să ne întrebăm dacă deprofesionalizarea cadrelor didactice, de care poate că unii profesori se bucură acum pentru că se traduce în mai puțină bătaie de cap la catedră, nu va determina diminuarea statutului lor profesional și, în cele din urmă, eliminarea lor în folosul inteligenței artificiale? Este un scenariu plauzibil, în condițiile în care nimeni nu va vrea să cheltuiască prea mulți bani pe educația forței de muncă brută din România” (Mircea Platon, Deșcolarizarea României. Scopurile, cărțile și arhitectii reformei învățământului românesc, Editura Ideea Europeană, București, 2020, p.179). Țara mea regresează. Și aceasta pentru că țara mea se află pe mâini vulgare, de vagabonzi ai

Ce este în spatele sutelor de figuranți politici? Neant! Fanariotism și șmechereală.

Adrian Majuru, istoric

vietii, plictisiți ai mișcării, regresivi ai creierului, oportuniști ai circumstanțelor. Țara mea regresează și pentru că un președinte ales, undeva prin 2009, „cerea de la școală mai mulți tinichigii decât filosofi, asta chiar în timp ce guvernul Boc desființa școlile profesionale la propunerea ministrului Educației de atunci, Ecaterina Andronescu” („(...) Ulterior, chestiunea școlilor profesionale a fost resuscitată de investitorii străini care s-au plâns la vârf că nu mai găsesc în România forță de muncă industrială calificată și ieftină, că doar pentru asta vin în România” - Mircea Platon, op. cit., p. 224).

Cercul neschimbării va fi fragmentat și distrus de generațiile Z și Y, care îl vor fluidiza prin alegeri politice diferite și opțiuni de viață și profesie dezvoltate în timp real, și care vor hrăni adversități ireversibile față de sistemele care resping competența, performanța, transparența și meritul.

Adrian Majuru, istoric

Profesioniștii sunt marginalizați politic și, mai grav, sunt marginalizați profesional și social de găștile politice cu prelungiri anatomice în societate și economie.

Adrian Majuru, istoric

Broscoiul politic

O nebunie!

Puțin spus... „Politicianismul este cancerul României” spunea și Petre Pandrea, deoarece „broscoiul politic român se umflă ca boul din fabula nemuritoare iar pericolul este pieirea poporului pe care vrea să-l reprezinte”. Broscoiul politic este lovit de neputință în fața problemelor mari, agresiv și vulgar în interior, cu cei mici, dar lipsit de vlagă, umil și servil în exterior, chiar și față de banalii funcționari europeni. Politicieni loviți de neputință în afara țării și strident-guralivi în interiorul țării, mai ales când se întâlnesc pe la talk-show-uri. Or, se știe că „neputința este starea de colonizitate, iar rățoiala este expresia unei puteri castrate” (Petre Pandrea, Helvetizarea României, Editura Vremea, București, 2001, p.270 și p.132). Profesioniștii sunt marginalizați politic și, mai grav, sunt marginalizați profesional și social de găștile politice cu prelungiri anatomice în societate și economie.

Cheia schimbării e în mâinile generațiilor Z și Y

Ce ne prisoșește?

Faptul că decidenții vechiului regim au rămas, după 1990, în funcții, până la cele mai banale instituții publice, ei bine, această realitate a neschimbării și imobilismului decizional față de schimbarea cerută de prăbușirea regimului comunist a determinat prima hemoragie catastrofală de profesioniști în afara țării. Sunt generațiile de profesioniști „din toate domeniile de activitate, formați în anii 1960-1980, care au emigrat în masă după 1990, pier-

zându-și încrederea nu doar în regimul comunist (n-o avuseseră niciodată), ci în faptul că vor fi acceptați și apreciați în propria lor țară”. Au plecat generațiile active, pregătite să preia în mâinile lor formarea noilor generații, care intrau pe băncile școlilor sau în primii ani legați de o posibilă carieră, generații de tineri care au întâlnit de fapt o breșă, un gol, un vid, o uriașă pierdere de câțiva ani din viața lor, care ar fi putut să arate altfel. După cum s-a mai întâmplat și cu generațiile foarte tinere din perioada 1948-1960. În opinia mea, Cercul neschimbării va fi fragmentat și distrus de generațiile Z și Y, care îl vor fluidiza prin alegeri politice diferite și opțiuni de viață și profesie dezvoltate în timp real, și care vor hrăni adversități ireversibile față de sistemele care resping competența, performanța, transparența și meritul. Aceste generații vor înlocui taberele politice prezente, asanând imoralitatea de azi, recuperând valențele intelectuale și profesionale, ignorate până la atrofie de actualii decidenți politici. Vor sparge și anihila clientelismul și

nepotismul, care anvelopează clasa politică și zona decidentă locală; realitate care închide astăzi cercul puterii și al opțiunilor de schimbare în favoarea unora și în detrimentul națiunii.

Șansă istorică

Bine ar fi să se întâmple așa!

Instrumentul de acțiune pozitivă și de regenerare socială și națională îl reprezintă opțiunile de viitor pe care aceste generații și le construiesc rămânând solidare în aspirații, cum s-a și dovedit în anii din urmă, prin votul politic. Dinamica profesională și activă în culturi diferite simultan este pregătită să înțeleagă și să impună schimbările necesare pentru a sincroniza societatea românească cu sinapsele civilizației europene din care s-a născut și face parte organic și structural. Este șansa lor istorică de a sincroniza o țară și o națiune cu dorințele lor de trai echilibrat și pozitiv, și de a pune în mișcare, împreună, un vehicul de călătorie îndelungată, unde să poată face alegeri despre cum vor trăi copiii lor și, mai ales, cum vor alege să îmbătrânească alături de ei.

Publicitate

We are
HERE
Suntem **AICI**

